

2. závod MS 2003 - Miengo

DEN 1 - SOBOTA: V sobotu, za ranní mlhy se probouzel kemp v Santillani del Mar již nezvykle brzy. První jezdci se okolo 8 hodiny začali pořesovat na technickou kontrolu a na start druhé soutěže do 17 km vzdáleného Mienga. Druhá soutěž v Miengu je postavena na útesech pláže Robayera, kde v úzkých uličkách bylo těžko zaparkovat, neboť mezi auty závodníku se objevila řada turistu a rekreatu. Úderem 9 hodiny, v dobi startu, se nekompromisni ujalo vlády nad mlhou slunce. Později dosahovala teplota 36 stupňů a na nebi ani mráčku.

Jen vítr z Atlantiku, ochlazovat rozpálená těla nejen rekreatů, ale zejména jezdců a doprovodů.

Ale k věci: První startovala kategorie poussin, pak femine a benjamin a nakonec minime, což je již docela ostrá skupina, čekající na vstup mezi velké kategorie. Naši jezdci lehce prošli technickou kontrolou zásluhou plného nasazení v předvečer závodu. Mechanici se činili za pomoci přípravků z dílny Karla Brambory. Pořadí startu bylo opačné jak v soutěži první. Z našich odstartoval první Dominik Puffer a po něm následovala s různými odstupy celá naše mladá reprezentace. I Miengo spadá do dobytkařské oblasti takže, i mezi útesy se na malých kouscích pastvin, objevily hojně stopy po dobytku, zejména kravách a koních.

Odstartovalo 79 jezdců a jezdkyň v nejmladších kategoriích. Naši jezdci rozjeli soutěž fantasticky a již po prvním kole se začal rýsovat další úspěch nastupující generace. Nebylo to však jednoduché jak vypovídají konečné výsledky.

Po prvním kole byl z našich nejúspěšnější Honza Musil čtvrtý s 12 body, ale z velkým odstupem na prvním Mergera Mariuse z Francie, který nabral jen 1 bod, pátý až šestý pak Dominik Puffer, měl již 22 bodů, pak následovali jezdci s 23, 24, 25 atd.. A protože, tratě byly na ostrých kamenech další z 16 jezdců byly na sebe dosti natěsnáni.

Každá chyba se draze platila a to nejen v kategorii poussin. Honza Musil je velký bojovník a druhé kolo zajel bravurně a to za 4 body, lépe se dařilo jen vítězi této kategorie, který jel za body tři. Další soupeři asi byli z jeho jízdy tak vivedeni z míry, že sekali jenu pětku za druhou. Dominik Puffer udržel pěknou pátou pozici a také Martin Novotný se zlepšil v druhém kole a skončil na místě 12 z 16 jezdců, mezi kterými je nejmladší. Také v kategorii Benjamin se Vašek Kolář dělil z dalšími dvěma jezdci o první místo, když tři jezdci zajeli kolo za 1 bod. Jak velký rozdíl ve výkonnosti je mezi těmito třemi jezdci a ostatními je skutečnost, že plný počet nebyl u některých jezdců nedosažitelnou metou. Vaškovi v této kategorii pak dobře sekundoval Tomáš Ilčík, která nakonec skončil na pěkném 9 místě. Martin Kakáč který sbírá na svém prvním mistrovství světa zkušenosti, aby je zužitkoval v příštím roce, skončil po několika nezdarech a pádem na nedávno vyléčenou ruku nakonec na 16 místě z 22 jezdců. Hned v prvním kole se rozpoutal nelítostný boj v kategorii minime, po prvním kole vedl náš dobře známý Francouz Francisco Mathiu se 2 body, pak ze sedmi body španěl Colomer Axel a pak skupina tří jezdců z body osmi. Zde se nacházel Honza Bartoš. Kuba Vencel a vítěz ze Santillany španěl Planas Eduard.

Pak japonec Yokozeki Yuu z 12 body a dále 12, 13, 14 atd. V druhém kole však hned v první sekci dal španěl pětku a tak se rozčiloval, že jsem si myslel že snad má záchvat padoucnice. Pak ale přijel Honza Bartoš a hodil taky pětku. Kuba projel začátek bezchybně a začal se mu rýsovat úspěch již proto, že druhý a třetí z prvního kola sekali trojky a i pětky. Honza nejen, že dal pětku, ale měl i smůlu (nebo štěstí), když před startem do sekce č.2 mu praskl řetěz. Svoje trable jen těžko zakrýval úsměvy, jak je pro něj typické. Domnívám se že právě tato epizoda, ho přivedla k uklidnění a následnému úspěchu, protože jen on a japonec druhé kolo

zajeli lépe než první což ho vyneslo na bednu a to na druhé místo. V té době se Kuba Vencel pohyboval na druhém místě, ale osudná chyba snad 20 cm před výjezdem ze sekce č. 5, kdy skočil za pásku, ho srazila na páté místo. Škoda.

No a teď k největšímu nerváku sobotního dne. Kategorie Benjamin. Druhé kolo Vašek sekce 1 až 8 bez bodu. Za ním Španěl Mustieles také celé kolo za nula. Oba tedy po jednom bodě. Vítěz první soutěže však vypadl s jednou trojkou a dvěma jedničkami ze hry. Musel nutně rozhodovat celkový čas. Do poslední sekce před Mustielesem jede do sekce Tomáš Ilčík, nešťastně padá, je bez dechu na zemi. Diváci a doprovod mu pomáhají. Celá rodina a doprovod španěla se snaží uvolnit sekci, je jasné že stíhají čas. Ilčík se zvedá a odchází ze sekce. Španěl dojede sekci za nula a vidíme něco neuvěřitelného, jezdec běží do cíle a na jeho kole jede sprintem jeho doprovod. To neodporuje řádům. V cíli se však doví že vše bylo marné Vašek o 1 minutu byl lepší. Vašek je první a má dobrou výchozí pozici pro obhajobu titulu.

Závěrem jen to že po soutěži byli snad všichni jezdci v Atlantiku a ve velkých vlnách provedli naprostou a zaslouženou rehabilitaci, snad stejně vydatnou jak masáže paní Aleny Bartošové, které rukami snad prošli jezdci všech států. (já jsem viděl nejméně zástupce 3 států.)

Závěrem výsledky:

Poussin:

MERGER MARIUS 4 tr. body
MUSIL JAN 16 tr. bodů
FERREIRA JEREMY 24 tr. bodů
5. Místo Dominik Puffer
12. Místo Martin Novotný

Benjamin:

KOLAR VACLAV 1 tr. bod
MUSTIELES ABEL 1 tr. bod
FABREGAS ALEXANDRE 6 tr. bodů
9. Tomáš Ilčík
16. Martin Kakáč

Minime:

FRANCISCO MATTHIEU 5 tr. bodů
BARTOS JAN 15 tr. bodů
PLANAS EDUARD 16 tr. bodů
5. Kuba Vencel
20. Jiří Koloc
22. Josef Táborský

DEN 2 - Neděle: Po delší odmlce, která byla vyplněna balením a odjezdem do ČR z 2500 km vzdáleného Mienga ve Španělsku a přípravou na finálovou soutěž v Kutné Hoře, kde jsem se podílel také na organizaci, se dostávám s jistým zpožděním k druhé části soutěže.

Trať soutěže byla opět situována na pobřeží Atlantiku ve stejném místě, kde den před tím úspěšně bojovaly mládežnické kategorie. Ovšem trať byla více než náročná, nejen profilem, který byl složen z bílých skal ohlodaných příbojem a větrem z doby pra, pra, historické, ale i délkou úseků, horkým a větrným dnem. Zdrcující byl pohled do propasti k útesům hned u prvních sekcích, kde se pohyboval místní kozel i s kozlicí prohlížením sportovního materiálu světové špičky biketriálu. Některé přihlížející dámy se obávaly zda kozel nemůže zaútočit na jezdce, což kozla po prohlídce kol nezajímalo a odešel raději do stínu jediného stromu v ohradě. Scénérie při pohledu k břehům pod sekcemi, kde zuřil příboj zaviněný bouřkou někde uprostřed Biskajského zálivu, skýtal vynikající kulisu a zejména fotografové se činili, aby zachytili svého jezdce v sekci s v pozadí bouřícím mořem. Po pravdě, mě se to povedlo, když jsem fotil Vlastu Čiháčka, který se rozjížděl v první sekci k cestě k jím vysněné bedně. Dokonce se vsadil se svým doprovodem, že kdyby se v Miengu dostal na bednu tak se ostříhá do hola, což se mu k naší smůle a pobavení neuskutečnilo. Skončil na pěkném pátém místě za Ivem Husineckým, který tentokrát nedosáhl na třetí místo i když v druhém kole značně dotahoval ztrátu z prvního kola (17-7). Sedm bodů byl druhý nejlepší výsledek v druhém kole a tak jej jistě mrzelo, že první kolo se mu nepovedlo. V kategorii Expert také bojoval David Hollmann, který však začínal mezi prvními jezdci a tak jeho pozice nebyla závidění hodná. Začal neslavně 5, 5,3, a to na sekcích kde se to dalo na 1 nebo 2 šlapy. Pak se však celkem soustředil a do konce soutěže dal již jen dvě pětky a to na sekci 9 kde to jen pár jedinců dalo za méně než plný počet. I když bojoval jako lev přesto skončil na místě devátém z 31 startujících.

V kategorii elit si to rozdávali Španělé mezi sebou a sekundoval jim mimo jiné i z našich známých Slovák Peter Barták který po prvním kole (13), měl na druhého ztrátu dvou bodů. Na špici se zabydlel s třemi body Benito Ros a svoji pozici již nepustil. Naopak až šestý Dani Comas dokázal jet druhé kolo za jeden bod a tak vypálil rybník všem zájemcům o třetí místo. Druhý zůstal Cesar Cañas i když najel na Rose 5 bodů v druhém

kole. Náš zástupce Roman Chvojka jel svůj standard a obě kola jel vyrovnaně (28/24), což mu stačilo na 14 místo z 16 účastníků.

V kategorii senior, která je sledovaná přímo z ministerských oken v Praze, z MŠMT ČR,

společně s kategoriemi cadet a master se nám příliš nedařilo. Dobře se rozjel Tomáš Babický a Pavel Procházka, kteří v prvním závodě nebodovali a naopak se nedařilo, doposud našim neúspěšnějším v této kategorii Adamu Procházkovi a Pavlu Čepovi. To nám tedy nehrálo do not, ale závod je závod a rozhoduje momentální forma a umění se soustředit. Přesto nemohu říci, že by dělali nějaké vylomeniny, ale tato kategorie s 45 startujícími jezdci je ke všemu ještě nejvyrovnanější. Po dojezdu do cíle pak zjistili, že jsou na 12,13,14 a 17 místě, kdy po korekci "Jury" která potrestala (na náš návrh) za korekci trati doprovodem (jezdcem Ricarda Alvarzeze ze Španělska 10 body se Tomáš Babický posunul na 11 místo, Pavel zůstal 13 a Adam 14.

V kategorii cadet , kde startovalo 26 jezdců nás zajímal nejen Jirka Hollmann, ale také Ondra Kunčar a Tadeáš Ševčík, jejichž cílem mělo být umístění do 8 místa v celkovém pořadí MS. Ondra se 40 body a Tadeáš s 50 body po prvním kole již neměli pražádnou možnost se na vysněná místa dostat, neboť byli asi v polovině startovního pole, i přesto že v druhém kole ubral Tadeáš 15 bodů a Ondra 5 ze svého konta.. Ondra skončil na 13 a Tadeáš na 15 místě, což byl krok zpět proti prvnímu závodě. No a jak Jirka Hollmann ? Ten v prvním kole byl se 24 body za prvním Benem Savagem z Anglie se

ztrátou čtyř bodů a třemi body náskoku před třetím Polákem Karolem Serwinem. Už, už, jsem se radoval, že Jirkovi by to mohlo vyjít na druhé nebo při troše štěstí i na místo první, ale vše končí až v cíli. I když Jirka nedal v druhém kole žádnou pětku, přesto mu to stačilo "jen" na třetí místo. Soupeři v druhém kole jeli za 14, resp. 13 bodů a Jirka druhé kolo dal za 18. Škoda. Jeho brácha David, který ho po dojetí své kategorie Expert, v druhém kole doprovází, mu však nemohl dávat přínosné rady v takovém rozsahu jako v závodě prvním, neboť tentokrát více opravoval defekty a brzdy Tadeáši Ševčíkovi, který byl bez doprovodu a ke všemu si vybíral smůlu již rok dopředu.

Námi a Španěli z firmy Monty, nejsledovanější kategorie master, předpokládala tvrdý boj mezi Ot Pim a našim Pepou Dresslerem, který se měl odehrát pro Pepu na "nepřátelském území". Mimo to (jak jsem se doslechl z několika neověřených zdrojů) Ot oznámil, že letošní seriál je jeho posledním a že od tatíka přebírá firmu, které se bude nadále věnovat. Jemu tedy šlo nejen o titul mistra, ale i o nápis na kole zn.Monty 26", že se jedná o repliku kola Mistra světa 2003. Každý ví, že to zvedá cenu nového modelu na vyšší cenové relace, již tak drahého kola. Pepa, co by prodejce zn. Monty, si asi řekl, že v česku takto označené kolo, by bylo asi neprodejná a proto hned první kolo zajel i přes tři defekty naprosto bezkonkurenčně. Ot mohl být pohledem na výsledkovou tabuli po prvním kole tak konsternován, že jsem si myslel že to zabalí a odjede do své fabričky. Nestalo se tak i přesto, že byl až osmý a na Pepu měl ztrátu 19 bodů !!!! Druhý byl ze ztrátou 7 bodů anglán Chris Akringg a čtvrtý Števo "Pekola" tedy Štefan Pčola ze Slovenska, který měl ztrátu 9 bodů. Kdyby to tak dopadlo, pak Pepa by do česka jel již se značným klidem.

Leč Ot se projevil jako pravý bojovný Španěl z dob dobývání Mexika Španěly a druhé kolo zajel i on za nejnižší počet bodů - a to za sedm. K naší nelibosti se posunul, jistě po výsledku po prvním kole, na vysněné, alespoň druhé místo, před Pekolu a Chrise. Pepa Dressler se však choval jak pan profesor z

Pražského hradu a vše prokalkuloval, včetně času. Svou jízdou na jistotu nedal šanci Otovi a se 14 body v druhém kole zvítězil. Nedal také šanci rozhodčím, kteří mu původně připsali také dva body za čas (překlep zapisovatelky u časomíry) i když měl ještě snad hodinu času. Sami pořadatelé pak provedli opravu a dva body z překlepu vymazali a Dressler zvítězil tak z 23 body před druhým Ot Pim s body 35. Cesta k titulu bude ještě velice zajímavá a rozuzlení bude u nás v Kutné Hoře. Druhý náš zástupce Damjan Siriški se již začal v kategorii rozhlížet po případných soupeřích a skončil na 14 místě s 68 body a dostal se do skupiny jezdců s výkony okolo 9 až 14 místa což byl proti první soutěži pokrok a příslib do dalších let.

Poznámka k soutěžím ve Španělsku:

Nutno konstatovat, že pořadatelé se snažili vyhovět požadavkům delegátů zúčastněných zemí - ovšem jen splnitelným. Ovšem "maňána je maňána" a tak v sobotu a v neděli byla zavřena školní budova, kde se nacházela část hygienického zázemí pro kemp. Také zajištění teplé vody pro kemp bylo nad jejich síly i když od pondělí, se mohl ten kdo toužil po "konfortu" přestěhovat na stadion nad Santillanu del Mar. Nikdo tak neučinil, alespoň mi to není známo a zůstali jsme v kempu bez teplé vody podle rčení, že je lepší dvakrát vyhořet než se jednou stěhovat. Soutěž v Miengu se přiblížila již na dostřel ke standardu z Čech a rozhodčí byli na přijatelné úrovni a tak kdyby se jela soutěž třetí, tak by to již možná bylo na české úrovni. Překvapením pro mne bylo hlučné chování některých doprovodů a to ve všech kategoriích. Viděl jsem jak doprovod držel bez postihu hraniční pásku, nosil starším jezdcům kolo a kartu, také se pohybovaly v sekcích, zavazely rozhodčím a dokonce jeden z nich tahal pásku zaseknutou v zadním kole jezdce. Nutno však podotknout, že to byla mizivá část doprovodů. Na "Jury" jsem sdělil, že v ČR budou rozhodčí vše posuzovat v souladu s pravidly a bude docházet k penalizaci přesně podle mezinárodního řádu. Požádal jsem, aby delegáti v tomto smyslu na tuto skutečnost upozornili jezdce a doprovody, aby nedocházelo k problémům na sekcích. Musím konstatovat, že jsem neviděl, že by rozhodčí někoho záměrně nepoškodili a pokud něco neviděli, tak se tak dělo bez rozdílu národnosti jezdce.

Miengo 3. 8. 2003

S pozdravem Jan Havelka vedoucí reprezentace ČR

14. Srpen 2003 - 14:18